

[Hauch.]

jeg til Regeringen i fuld og oprigtig Alvor: Skal vi dog ikke i denne Situation prøve paa i Samdrægtighed at samarbejde med hinanden og nærme de to Pristal til hinanden, som i Øjeblikket staar med en saa skrigende Afstand, at der overhovedet ikke bliver Plads levnet til en Indtægt, hvoraf Befolkningen kan leve.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det er forholdsvis faa Bemærkninger, jeg har at gøre til de Udtalelser, der er fremsat fra forskellig Side. Det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) fremkom med den Bemærkning, at han af mine Udtalelser i Gaar fik Indtryk af, at disse Lovforslag kom Ministeriet meget ubelejligt. Jeg vil gerne sige til det høje Landsting, at disse Lovforslag kommer ikke Ministeriet ubelejligt, for saa vidt man vil bedømme dem ud fra et rent politisk Synspunkt; for saa vidt kan det kun være belejligt, at det kommer til en Klaring af disse Spørgsmaal. Men de kommer Ministeriet og for saa vidt Rigsdagen som Helhed ubelejligt ud fra et arbejdsmæssigt Synspunkt, fordi den Tid, der anvendes paa disse Lovforslag her i Tinget og formentlig ogsaa andetsteds, vil være spildt. Naar Regeringen har nedsat en Kommission med Repræsentanter for alle Partier til Forberedelse af Ændringer i Lovgivningen paa alle de Omraader, det her drejer sig om, kan det ikke tjene noget fornuftigt Formaal at forelægge disse Lovforslag. Det kunde det kun, saafremt man — og det siger jeg ogsaa til den ærede sidste Taler — med nogen Grund kunde fremsætte den Opfattelse, at den nedsatte Kommission skulde være nedsat som en Begravelseskommision til at trænere Sagen. Jeg tillader mig at tro, at der ikke er nogen af dem, som er Medlemmer af denne Kommission, som har faaet et saadant Indtryk.

Der var i øvrigt een Ting, som var fælles for de Udtalelser, som Ordførerne for Venstre og det konservative Folkeparti fremsatte i Gaar, nemlig den, at man igen begrundede Forelæggelsen af disse Lovforslag ene og alene med den øjeblikkelige Landbrugskrise. Derfor var det saa bemærkelsesværdigt, at de ærede Ordførere afstod fra at give nogen som helst Forklaring i deres Tale paa, hvortor da en Trediedel af den Ejendomsskattenedsættelse, der her foreslaas, aldeles ikke kommer Landbruget til gode. Jeg lagde ikke Mærke til, at nogen af de ærede Ordførere fremsatte nogen Begrundelse for, hvorfor den bedst stillede Klasse her i Landet, de københavnske

Grundejere, netop skulde have en Nedsættelse af deres Ejendomsskatter i denne Forbindelse.

Jeg lagde for øvrigt Mærke til, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (S. Rasmussen) saa mildt bebrejdende paa mig, fordi jeg havde fremført det Forhold, der fremgaar af det ene af Lovforslagene, at der er foreslaaet en Nedsættelse af Grundskylden, men ikke af Ejendomsskylden, og det ærede Medlem benyttede det Udtryk, at det kunde vi nu tales ved om. Ja, jeg vil gerne bede det ærede Medlem saa vel som det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) om at sige her i Dag, hvad Meningen er med dette Forslag, for man maa dog være klar over, at saaledes som Lovforslaget er affattet, er det et Forslag om at nedsætte Grundskylden i Statsskatten, men ikke Ejendomsskylden. Det vil med andre Ord sige, at man foreslaar en principiel Ændring i den Grundskyld-Lovgivning, der gennemførtes i 1922. Jeg ser ganske bort fra Spørgsmaalet om Nedsættelse, men man foreslaar altsaa en principiel Ændring, og det med Venstres Tilslutning. Det kan vel ikke være fornærmeligt overfor nogen da at spørge, om det er Hensigten, eller om det er saaledes, at Lovforslaget er forkert affattet og det altsaa ikke er Hensigten.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne indrømmede ganske aabent og ligetil — hvad der ogsaa er rigtigt —, at Hensigten var, at de Topprioriteter, som indestaar i Landbruget i Øjeblikket, og som for en stor Dels Vedkommende er tabt, skulde sikres gennem dette Lovforslag, og det ærede Medlem fremsatte i denne Forbindelse en gaadefuld Bemærkning om, at det utvivlsomt vilde have en gavnlig Indflydelse paa Kreditforeningsobligationernes Kurs. Jeg vil gerne heroverfor sige, at jeg tror ikke, det gavner nogetsteds at give det Udseende af, hvad der selvfølgelig ogsaa er ganske urigtigt, at der er Mistillid til Kreditforeningsobligationernes Sikkerhed i Øjeblikket. Det ærede Medlem vil sikkert være enig med mig i, at Nedgangen i Kursen paa Kreditforeningsobligationerne er en Følge af hele Ændringen paa Rentemarkedet og paa Kapitalmarkedet i det hele taget, men selvfølgelig ikke Udtryk for, at der er nogen her eller i Udlandet, som nærer Tvivl om Kreditforeningsobligationernes Førsteprioriteternes Sikkerhed i danske Ejendomme. Men dernæst kunde man maaske med nogen Grund spørge i Forbindelse med Spørgsmaalet om at sikre Topprioriteter, som eventuelt allerede er tabt, om Kreditorer, der har indsat deres Laan saa langt